

**DELEGACIÓ EPISCOPAL DE PASTORAL
FAMILIAR DEL BISBAT DE GIRONA**

NOVA EVANGELITZACIÓ - NE 3.8

FORMACIÓ - CURS 2022-23



Jesús reestructura el nostre amor amb la

Benaurança de l'amor pur

BENAURATS ELS NETS DE COR,

PERQUÈ VEURAN DÉU

TEXT 1

**"Benaürats els nets de cor, perquè veuran Déu".
(Mt 5, 8)**

IDEA CENTRAL

Jesús ens convida a veure Déu, a viure en la seva presència interior.
El passi per aquesta invitació, és tenir un cor net, un cor purificat.
Amb aquesta benaurança, Jesús ens assegura veure Déu.
Alhora ens ensenya quina és la font d'autèntica puresa.

Els deixebles ja coneixien diverses benaurances, però per primera vegada escoltaven que **els purs i nets de cor, son dignes de pujar a la muntanya del Senyor, perquè veuran Déu**. A nosaltres, que volem veure Déu, ens cal saber quina és la puresa de cor que mereix aquesta altíssima dignitat. Quina font d'autèntica puresa, ensenya Jesús?

Jesús ensenya una primera manera de purificació: **"Vosaltres ja sou nets, gràcies a la Paraula que us he anunciat"** (Jn 15, 3). No són els exercicis rituals els que purifiquen, sinó la seva Paraula, perquè no és com les paraules humanes. En ella hi és present Ell, així com també és present en l'Eucaristia, encara que d'una altra manera. A través d'ella, si el deixem actuar, **Jesús ens allibera del pecat i ens purifica el cor**.

Per tant, **la puresa de cor és fruit de la Paraula viscuda**. Les Paraules de Jesús ens alliberen dels enganxaments a les coses, a les criatures, a un mateix. Quan el cor el tenim ben fixat en Déu, tota la resta cau per si sol. Ara bé, tenir el cor ben fixat en Déu, demana un profund treball interior: intenció, decisió i voluntat de netejar el cor de pensaments, sentiments, desitjos, afeccions contraris a Déu.

Primer: Viure la Paraula de Jesús.

**Viure la Paraula amb més o menys intensitat d'amor, en depèn l'entrada de la Llum a les ànimes.
SOM ÀNIMES DE LLUM**

Per assolir aquest objectiu, pot ser útil repetir a Jesús, a Déu, al llarg del dia, aquella invocació del Salm 16, que diu: **"Ets tu, Senyor, el meu únic bé"** (Salm 16,2)

<https://youtu.be/kOQ39DPiZNg>

Si **la repetim sovint**, sobretot, quan les afeccions arrosseguen el nostre cor cap a imatges, sentiments i passions que enfosqueixen la visió del bé i ens treuen la llibertat, **ens purifica la ment, el cor, l'esperit**. Davant d'aquestes distraccions-temptacions, diguem: **"Ets tu, Senyor el meu únic bé."** Practicant amb sinceritat aquest verset, sortim de nosaltres mateixos i declarem novament el nostre amor a Déu. Així creixem en puresa de cor i el nostre amor a Déu, cada cop és un amor més pur.

Si ens adonem que una persona o una activitat s'interposa entre nosaltres i Déu i enfosqueixen la nostra relació amb Ell, és el moment de dir-li: **"Ets tu, Senyor el meu únic bé"**. Això purifica les nostres intencions i retrobem la llibertat interior.

La Paraula viscuda, ens fa lliures i purs perquè és amor. És l'amor que, amb el seu foc diví, purifica les nostres intencions i tot el nostre interior, **perquè el "cor", segons la Bíblia, és la seu més profunda de la intel·ligència i de la voluntat**.

Segon: L'amor recíproc.

Hi ha un amor que Jesús ens recomana per viure aquesta benaurança: *L'amor de qui està disposat a donar la vida per als altres*, d'acord amb l'exemple de Jesús. Aquest amor genera un corrent, un canvi, una atmosfera de transparència i puresa, gràcies a la presència de Déu, l'única capaç de crear en nosaltres un cor pur (Salm 50, 12).

<https://youtu.be/5fLDXaFnCuw>

És vivint l'amor recíproc que la Paraula produeix els seus efectes de purificació i de santificació. L'individu aïllat, és incapaç de resistir les temptacions del món, mentre que en l'amor recíproc, en la comunitat cristiana, o un grup de persones que es proposen fer camí espiritual junts, troba l'ambient sa, capaç de protegir la seva puresa i la seva autèntica existència cristiana.

Aleshores, el fruit d'aquesta puresa, sempre reconquerida és: *veure Déu, comprendre la seva acció en la nostra vida i en la nostra història, sentir la seva veu al cor, acollir la seva presència allà on es troba*: en els pobres, en l'Eucaristia, en la seva Paraula, en la comunió fraterna, en l'Església. És una pregustació de la presència de Déu que comença ja en aquesta vida *"caminant en la fe i encara no en la visió"*, fins que el veurem cara a cara, eternament.

Síntesi: Déu m'estima immensament.

Cada cop que davant les temptacions del món li dic a Déu *"Ets tu, Senyor, el meu únic bé"*, faig un acte de fe, de confiança i d'amor a Déu. Aquest Amor és el motor de tot, a la vida. Necessito experimentar que Déu m'estima immensament, per sacrificar tot el que m'aparta d'estimar-lo en correspondència al seu immens Amor.

En el text 2, Hawkins concreta, rotundament i sense pal·liatius, la manera de purificar el nostre cor. Prestem-hi atenció i proposem-nos fer-ne experiència. Aterrem del nivell espiritual al nivell de treball concret si volem assolir un cor pur i veure Déu en el nostre camí espiritual.

TEXT 2

***Purificar l'amor. Estimar amb amor pur. Rendir-nos a Déu.
El preu és la RENDICIÓ total, de tot l'ego a DÉU
(Hawkins)***

Estem compromesos de veritat en fer el nostre camí espiritual? Si la resposta és afirmativa, alerta! Estem segurs que ja hem afrontat el desafiament més gran? De quin desafiament parlem?

Estar disposat a entregar-ho tot, incloses les recompenses de l'ego, a Déu.

Estic disposat a entregar-ho tot a Déu?

Potser sona fàcil, perquè, després de tot, rendir-se significa deixar anar i no haver de fer res més. En realitat, però, el procés de rendició és un dels passos més difícils en el camí espiritual, perquè els tentacles de l'ego, també en les persones més espirituals, són profunds i estan fermament arrelats. El camí cap a la il·luminació equival a la invitació que ens fa Jesús: *"Vull que vegis el Pare, vull que visquis amb mi, en el Si del Pare"*.

La invitació és de tan alta dignitat, que requereix una gran purificació de ment, de cor i d'esperit. Com assolir aquesta purificació? **Mitjançant la rendició.** Llegim, meditem, preguem i posem en pràctica el que ens diu Hawkins:

A la pràctica què he de rendir a Déu?

Cada posicionament de l'ego, allò que ens fa creure que ens omple i ens fa feliços però no és veritat; els hàbits que hem adquirit a partir d'aquestes falses creences; les falses solucions que hem cregut que ens resolien els problemes; les satisfaccions falses dels sentits a què ens hem habituat que solen acabar generant addiccions; els hàbits mentals, emocionals i conductuals que han desplaçat Déu a un segon lloc.

Què he de fer per rendir-ho tot a Déu?

*Deixar-ho anar tot. Estar disposat a rendir les recompenses de l'ego, et permet deixar-ho anar tot, a mesura que sorgeix en la teva experiència. Això inclou les recompenses que comporta la pena, la ira, el ressentiment, l'odi. **Si vols rendir-te, has d'escollir.***

Què entregues a Déu en el camí de la rendició? Primer, el replantejament de què significa la devoció. Diem a Déu: "T'estimo, Senyor, ets el més gran. Però també estimo el consol que obtinc dels meus odis, de la meva maldat, de la meva vergonya, de la meva culpa, de la meva venjança, de les meves addiccions, dels meus hàbits, de les meves compensacions", etc.

*La qüestió és: O bé estimes Déu, o bé estimes la venjança. No pots tenir ambdues coses. O bé estimes Déu, o estimes l'auto compassió. I així amb cada afecció. En realitat **sempre es tracta d'una elecció (intenció + decisió + voluntat + devoció + amor).***

Estic disposat a renunciar a tot per Déu?

*Per assolir la il.luminació, per assolir Déu, aquest poder de decisió ha de ser molt fort. **Has d'estar disposat a renunciar a tot per Déu.** I quan dic tot, vull dir tot. Això és degut a què, en l'últim moment, abans que se't reveli l'experiència última -o, millor dit, abans que aquesta condició assumeixi el comandament-, **se't demanarà que entreguis la vida.***

***Poses el nucli del que creus que és la teva vida -el nucli de l'ego, del jo, el tu real- als peus de Déu.** Fa por això, oi?, perquè has de deixar anar totes aquestes recompenses i has d'examinar tot aquest material. Ara, de sobte, hi ha una presència infinita que és com tu mateix, el que creus que ets tu mateix. I això també ho has d'entregar, i hi ha un moment de terror en el qual experimentes la mort. Només hi ha una mort. Mai tornes a experimentar-la. Però hi ha una mort a la qual sobre viuràs, però no saps que hi sobre viuràs.*

*L'ego té la idea que tot seguirà igual, només que il.luminat. **"Seguiré essent jo, però estaré il.luminat". No, tu no seguiràs essent tu.** És la meva responsabilitat (Hawkins) de preparar-te per l'últim moment, perquè tots els presents aquí us dirigireu cap aquest últim moment. A menys que escoltis la veritat, no sabràs què fer. Per tant, vull establir kàrmicament, que he dit la veritat. En aquest últim moment, el missatge que t'arribarà és: **"Camina recte endavant, passi el que passi". Mor per Déu.** I a mesura que entreguis la teva vida, sorgeix l'agonia de la mort -perquè és una agonía, i tu, efectivament mors-. Davant teu, aleshores, **s'alça l'esplendor.** De totes maneres, això que pensaves que era la vida, no ho era. Però, com que és tant real, t'adones de per*

què ho has conservat tota la vida. És tant convincentment real, que és tota la teva vida. És la font de la teva vida (això et fa creure l'ego).

Busca la verdadera Font de Vida

L'ego és molt, molt fort o no hauria sobreviscut. En aquest últim moment, et diu que el que estàs entregant o que vols entregar a Déu, és la font mateixa de la teva vida.

(Encara que l'ego fa creure que no cal entregar el que és la font de la teva vida, -que ell es creu que ho és-, però com que no ho és, el millor és entregar-ho, rendir-ho a Déu. En aquest moment l'ego s'hi resistirà. Has d'estar preparat.)

*Et dic que, arribat a aquest punt, **rendir-se a Déu és segur**. És segur, però has de saber que ho és. T'ho has de creure. Has d'haver-ho escoltat (per això t'ho estic dient ara), has de saber-ho. Has de tenir-ho en la teva aura. Aleshores, aquest missatge sorgeix del no-res i tu dones el pas endavant.*

*El proverbi Zen que parla de travessar la por, passi el que passi, a mi, em portà a travessar-lo. **"Passi el que passi" significa sense límits, àdhuc fins a la mateixa mort, passi el que passi.** Repeteixo les paraules del mestre que vaig seguir en aquell moment: **passi el que passi.***

A mesura que et rendeixes, a mesura que estiguis disposat a deixar anar, veuràs que l'ego s'aferra perquè n'està obtenint algun benefici. Ara bé, l'ego de tothom es resistirà a donar aquest pas ("mal de molts, consol de ximples". No et permetis aquesta dita). Cal que t'esperis aquesta reacció de l'ego. Compta-hi. El vell ego diu: "Aquest odi està justificat". Renunciar a sentir llàstima d'un mateix, renunciar a la ira, renunciar al ressentiment..., es tracta de renunciar a tot això a través del perdó. El poder d'UCDM és estar disposat a perdonar-ho tot i a sortir dels camps de consciència inferiors. (La sabiduria del Dr. Hawkins, pp. 119-122)

A la pràctica, quin exercici proposa fer aquesta benaurança?

El compromís que proposa aquesta benaurança, és fort, com tot l'Evangeli. Però el premi val la pena: **"Morir per Déu, per veure Déu"**. Jesús i Hawkins coincideixen.

- Primer pas: Tenir la intenció, el desig, de netejar la ment, el cor, l'esperit de tot el que desplaça Déu de la nostra vida.
- Segon pas: De tot el que m'adono, contrari a Déu, n'escullo un hàbit, un punt fosc i decideixo rendir-lo a Déu.
- Tercer pas: Practico la rendició. En faig meditació i pregària. M'endinso profundament en aquesta meditació:

Si no tinc l'experiència que Déu m'estima immensament, si no sento l'amor immens de com Déu em mira, em cuida, si no experimento la seva infinita misericòrdia, difícilment el Seu Amor tindrà més poder que la força de l'ego.

A l'univers, tot parteix d'aquesta Primera Energia: **l'Amor de Déu**. És l'energia més potent que existeix. Com que en la vida humana tot funciona segons la llei del més fort, si la llei del més fort és l'ego, aquest tindrà més força. Però quan permeto que la llei del més fort sigui el poder de l'Amor de Déu, la seva Omnipotència actua i ho renova tot.

***L'Amor és Llum, donat que il·lumina a qui el dona i el rep. L'Amor és gravetat, perquè fa que unes persones se sentin atretes per altres. L'Amor és potència, perquè multiplica el millor que tenim, i permet que la humanitat no s'extingeixi en el seu cec egoïsme.
(Einstein)***

Aleshores què fa l'Amor omnipotent de Déu?

Transforma la meua naturalesa humana, en Amor sobrenatural.

Com?

Transformant l'amor humà en amor sobrenatural pur. D'aquestes purificacions se'n diuen "proves". Tenen l'objectiu de purificar tot el que és ego, per rebre l'amor de Déu, lliure d'obstacles.

Quan esdevé pur el cor, l'amor a Déu?

Quan hom arriba a estimar-lo per Ell, per l'Amor que ens té, no per nosaltres, no per les gràcies que rebem d'Ell, no per les nostres necessitats. Quan més pur és l'amor a Déu, més grans són les gràcies de Déu.

Et sents convidat per Jesús a "veure Déu cara a cara?"

De què necessites purificar el teu cor, per veure Déu?

Estàs disposat a renunciar a tot per Déu.

El llistó és alt. On el situes tu?

***"Camina recte endavant, passi el que passi".
Morir per l'ego, o morir per Déu?***

***Prens alguna decisió a partir d'aquesta NE?
Et sents convidat per Jesús a "veure Déu cara a cara"?
De què necessites purificar el teu cor, per veure Déu?
Vols compartir-ho amb el grup?***

PROPOSTA PER COMPARTIR AQUESTA NE

1. Comparteix amb el grup quina frase has escollit per fer la LECTIO
2. Comparteix amb el grup quina frase t'ha servit millor per fer la MEDITATIO
3. Comparteix amb el grup el diàleg que has mantingut amb Déu en la teua ORATIO.
4. Comparteix amb el grup, què t'ha aportat aquesta NOVA EVANGELITZACIÓ

Compartim?

Som-hi!

RECORDATORI DE LES SESSIONS NE

- NE 3.1 - 08.10.22 - Plantejar-nos la vida com un viatge vers la plenitud (vers la consciència de la Divinitat), ens ajuda a entendre aquest nostre viatge.
- NE 3.2 - 12.11.22 - La crida a VIURE AMB PLENITUT (perdó i humilitat) ÉS VIURE LES BENAURANÇES.
- NE 3.3 - 10.12.22 - "Ser pobre de cor (camí que porta a Déu), això és VIDA PLENA".
- NE 3.4 - 14.01.23 - "Respondre amb humil mansuetud (optar pel positiu), això és VIDA PLENA"
- NE 3.5 - 11.02.23 - "Benaurança de l'absurd, benaurat qui plora amb el que plora, això és VIDA PLENA".
- NE 3.6 - 11.03.23 - "Buscar la justícia (l'amor incondicional) amb fam i set, això és VIDA PLENA".
- NE 3.7 - 01.04.23 - "Mirar i actuar amb misericòrdia (més enllà del pensament possessiu "meu"), això és VIDA PLENA".
- NE 3.8 - 13.05.23 - "Mantenir el cor net de tot el que embruta l'amor (silenciar ment i passions), això és VIDA PLENA"
- NE 3.9 - 10.06.23 - "Sembrar pau al nostre entorn (sotmet la teva voluntat a la Voluntat de Déu), això és VIDA PLENA".
- NE 3.10 - 08.07.23 - "Acceptar cada dia el camí de l'Evangeli amb voluntat espiritual, això és VIDA PLENA".